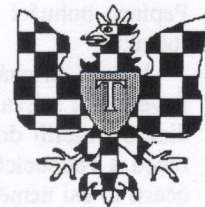

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

Informace ze střediskových rad

1. **Čekatelský kurz** bude 17. - 19. listopadu v Moravské Chrastové. Přednášena bude pouze teorie + část zdravotnického kurzu (praktická část bude následovat v lednu - jedna So). Účastnický poplatek 50 Kč, jízdné hraří středisko. Účast: Bazalová, Bis, Boleslavová Z., Burian, Csillagová, Dlábek, Greplová, Grepl, Hrdina, Kessler, Klemeš, Kolář P., Vl. a Vít, Matoušková, Mlčoch, Nečas, Nečasová, Rozbořilová, Švanda, Weinlichová, Sedláčková, Schreiberová, Stejskal, Zemánková.
2. **Vůdcovské zkoušky ChK** - listopad, účast Mlha, Vojta, Milan.
3. **Zchůzka s rodiči** - listopad (bude upřesněno), v Muzeu.
4. **Termíny schůzek** - viz příložený rozpis. Veškeré změny v rozvrhu schůzek hlase na nejbližší střediskové radě!
5. **Rozpis úklidu kluboven** - viz str. 2.
6. **Nástěnky** ve výloze u Rozbořilů budou vyměňovány minimálně 1x za čtvrt roku. Při přípravě se postupně vystřídají: oldi (garantuje Lenka N.), skautky (Eva K.), skauti (Aladin) a roveři (Vojta).
7. **Rozdělení patronátů nad klubovnamy:** horní - Mlha, Maurenc, levá - Vojta, Aladin, pravá - Eva K., Eva V. Patroni garantují stav a výzdobu kluboven.
8. **Nenechávejte potraviny na Kvíčalce** - myši se mají příliš dobře a vesele se množí!
9. Bude obnoven recesní závod **Halli Gumballa!**
10. **Vánoční besídka** bude v Pá 22.12. ve 16 hod na Písku.
11. **Příští středisková rada** 10.11.

Pokyny k úklidu kluboven

Po ukončení každé schůzky určená služba v družině provede úklid v klubovně. Tzn. zamete klubovnu, utře tabuli, porovná stoly a židle. Vedoucí, nebo rádce překontroluje provedení úklidu a zapíše do knihy schůzek.

Sobotní úklid provádí vždy jedna družina pod vedením svého vedoucího, a bude prováděn dle rozpisu. Při úklidu bude utřen ve všech místnostech prach a pavučiny, umyté tabule a stoly (ubrusy), zametou se všechny podlahy v místnostech, schodiště a chodba. Podlahy se po zamezení vytřou mokrou hadrou včetně sociálního zařízení. Nakonec se zamete chodník před domem a vytřepou návleky od prachu. **V zimním období se odkládí sníh a led (popř. posype).**

Po ukončení úklidu vedoucí zapíše provedení do sešitu sobotního úklidu, který potom předá dle rozpisu další službě (družině).

Za řádné provedení každého úklidu zodpovídá každý vedoucí družiny s ve-

doucím oddílu. V případě neprovedení, nebo špatného provedení úklidu, družina bude provádět úklid znovu, hned v následujícím týdnu místo schůzky!

Tímto žádám všechny vedoucí družin a oddílů, aby dodržovali rozpis sobotního úklidu a provedení úklidu zapisovali do sešitu úklidu. (Datum úklidu, jmenovitě účast, družina, podpis vedoucího nebo rádce).

Demi

QUESTÁK '95

Sobota 7.10., Kvíčalka
Těžko říct, kdo kdysi dávno dostal nápad organizovat Questák, oblíbenou to akci Kvíčaláků, pravidelně se opakující rok co rok, až do okamžiku, kdy původní tvůrci a aktéři vyrostli a na Questák se zapomnělo. Zůstal jen plakát vyvěšený v chatě u schodů doprovázený otázkami zvědavých dětí, co se ptaly: "A co je to ten Q-U-E-sťák?" Málokdy se jim dostalo uspokojivého vysvětlení, neboť zůstalo jen pár vedoucích, co slavné doby questákovské pamatovalo.

DEN	ODDÍL - DRUŽINA	ČAS OD-DO	KLUBOVNA	VEDOUĆÍ, RÁDCOVÉ
Út	VI. - SUĚTLUŠKY	16,00-17,30	horní	Černá, Odehnalová, Šteffanová
Út	IV. - POMNĚNKY	16,30-18,00	dolní-L	Maulerová, Weinlichová, Zemánková,
St	I. - Modrá 6.	16,30-18,00	dolní-L	Holešovský, Stejskal J. Švanda P.
St	I. - Zelená 6.	16,30-18,00	horní	Holešovský, Kessler M. Kleneš M.
St	I. - Šedá 6.	16,30-18,00		Holešovský, Mlčoch T. Kolář P.
Čt	VI. - MYŠKY	16,30-18,00	dolní-P	Boleslavová E+Z.
Čt	II. - ULCI	17,00-18,30	horní	Navrátil, Burian, Bis
Čt	III. - KAMZÍCI	17,00-18,30	dolní-L	Sedlák, Dlábek, Hrdina Kolář U+U.
Čt	IV. - JITŘENKY	15,00-17,00	dolní-P	Maulerová, Greplová, Schreiberová
Pá	V. - UČELKY	15,00-16,00 16,00-16,30	dolní-P dolní-L	Greplová P. Bazalová M Matoušková
Pá	V. - MUCHOMŮRKY	16,00-17,30	dolní-P	Kubínová, Nečasová, Rozbořilová
Pá	II. - FIALOVÁ 6.	16,30-18,00	horní	Hrubý, Nečas, Grepl P.
Pá	STŘ. RADA - 1xměs.	18,00-20,00	Dolní-L	Vedoucí oddílů a družin, US

Po x letech se na ně pokusil navázat Pepíno, bohužel zůstalo jen u jednoho ročníku.

A nyní přichází Mlha, Jura Notime, Pavel, Jára a Eva, aby obnovili staré tradice a stmelili dosti nejednotný kolektiv rádců a vedoucích. Pravdy, díky nevalné účasti to asi nemělo očekávaný efekt, ovšem třeba za rok... Ale nepředbíhejme.

S příchodem prvních dvou účastníků (Aleš se ale večer vrátil domů) se rozjasnily líce pořadatelů a začalo se se stavbou pódií. Podium (stejně jako hlediště) bylo perfektní, o čemž je možno přesvědčit se z fotografií (časem by se měly objevit na nástěnce). A program?

Po oficiálním zahájení Questáku 95 jako první vystupuje Jára se svým příspěvkem na volné téma. A protože všichni známe Járu, nemohlo nás příliš překvapit, že se hřiště ztratilo v mlze, s ním i všichni přítomní, ozývají se zoufalé výkřiky typu: "Pomoc, kde su?!" a jediné, co je vidět je bílá tma.

Rozesmátí se ocitáme v chatě, zatímco nad hřištěm je stále ještě bílo. Na řadě je Mlha se svým sólovým zpěvem doprovázející se na kytaru. Sladké dřevo týrá i Pavel. A protože jeho sbor je tvořen většinou účastníků, v hledišti se ocitá jen

jeden, zato intensivně tleskající divák - Jára.

A co bylo dál? Martin s Vladanem hrají divadlo, Eva kreslila, Darzinka recitovala. To už se ovšem vystřídali všichni, takže by Questák mohl skončit. Vlastně ještě ne. Přijíždí totiž Notime, který, toužíc po fotografii, ochotně se jí má kytary a nejprve s Pavlem, později sólo ocitá se na scéně.

Teď už je to ale bohužel opravdu všechno, což je každému líto, neb se tu všem velmi líbí. Jak mnoho vyjadřují i následující řádky, vyňaté z Kvíčalovské knihy.

"Boží!" Pavel

"Bylo to skvělé!" Martin

"Ne, bylo to ještě lepší!" Lenka

"Bylo to prostě žůžžo!" Vladan

"Špica, prostě špica." Jára

"Jo!!!!!" Mahatma

"No nic. Bylo to bezva!" Jirka

"Přesně tak! A ne jinak!" Eva

Všichni, co tam nebyli, mají čeho litovat. Věřím, že příští rok při akci Questák 96 se nás sejde daleko víc, neboť to vážně stálo za to!

Darzinka

(Článek napsán pro Žihadlo, kam se už nevešel - Jessie).

Drakiáda 30.9.1995

Všichni drakovodi přiletli na svých dracích tak, jak bylo dohodnuto, to znamená v sobotu 30. září ve dvě hodiny odpoledne na Západní u Kříže. I když ráno padaly kroupy, podařilo se zahnat všechny mraky a nakonec se ze vši oblačnosti vyklubal krásný slunný den. Fičel divoký vítr a kupodivu správným směrem. Jako první a nesoutěžní disciplína bylo rozplétání dračích ocasů. Vítr s námi cestou totiž pořádně zatočil.

Po rozpletení ocasu již každý drakovod učil svého miláčka létat. Někteří to měli opravdu těžké. Byly provedeny drobné opravy, a všechny draky se nám nakonec podařilo sehnat do houfu. Tím začal ten pravý dračí závod.

Po krátkém úvodním slově se drakovodi se svými draky rozestoupili po celé délce pole. Mohutným zatroubením byla soutěž odstartována a každý se snažil vyhrát některou z disciplín. K popsání těchto krásných chvil bojovného vzrušení bohužel neexistují v českém jazyce ta správná slova.

Takže kdo tam nebyl, tak má prostě smůlu. a kdo tam byl, ten to zažil. Porotci bedlivě sledovali celé klání a po chvíli usoudili, že titul nejhezčího draka nikdo nezíská, protože byli krásní všichni a nikomu nepřeji zažít zuřivost ukřivděného draka. Dále porota rozhodla, že k vyhlášeným disciplínám (první nahoru, nejvyšší, nejhezčí, nejmenší a největší) je třeba přidat další dvě, a to soutěž o nejláznivějšího draka a o nejběsnějšího draka.

Když draci přistáli na zem, opět jsme je sehnali do houfu. Nastal čas hodnocení. Každý úspěšně vyhodnocený drak získal diplom a jeho drakovod sladkou odměnu v podobě vynikajícího pudinku z kuchyně Evy K. Na závěr jsme se rozloučili a se šťastnými draky a větrem ošlehanými tvářemi jsme odešli domů.

Mlha

Telegraficky...

Ve FONSU vyšly:

Kalendář L. Ruska - Šamana (70 Kč) - ideální dárek, nebo výzdoba do klubovny
V. Břicháček: Putování po skautské cestě životem (45) - shrnující dílo o "skautské vývojové psychologii"

M. Nevrlý - Náčelník: Chvály zadní země (22) (Česko-saské Švýcarsko)

L. Rusek - Šaman: Člověk a výtvarné dílo (21) - jak vnímat umění

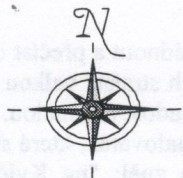
Sloužím (14) - třetí a závěrečný díl zamýšlení Mirko Vosátky nad roverským programem

Podrobnější informace viz příští Věstník nebo ihned u mě.

Jessie

Rozpis úklidu na rok 1995-96

DRUŽINA:	TERMÍNY:	ZODPOUĚD. UED.
VLCI	- 14. října '95, 20. ledna '96, 13. dubna '96,	(Navrátil P.)
MYŠKY	- 21. října '95, 27. ledna '96, 20. dubna '96,	(Boleslavová E.)
KANZÍCI	- 28. října '95, 3. února '96, 27. dubna '96,	(Sedlák U.)
POMNĚNKY	- 4. listop. '95, 10. února '96, 4. květ. '96,	(Maulerová E.)
MODRÁ 6.	- 11. listop. '95, 17. února '96, 11. květ. '96,	(Holešovský U.)
MUCHOMŮRKY	- 18. listop. '95, 24. února '96, 18. květ. '96,	(Mubínová E.)
FIALOVÁ 6.	- 25. listop. '95, 2. břez. '96, 25. květ. '96,	(Nečas J.)
JITŘENKY	- 2. pros. '95, 9. břez. '96, 1. červ. '96,	(Maulerová E.)
ZELENÁ 6.	- 9. pros. '95, 16. břez. '96, 8. červ. '96,	(Holešovský U.)
UČELKY	- 16. pros. '95, 23. břez. '96, 15. červ. '96,	(Greplová P.)
SVĚTLÍŠKY	- 6. ledna '95, 30. břez. '96, 21. červ. '96,	(Vodnohová E.)
VLČATA	- 13. ledna '96, 6. dubna '96, 28. červ. '96,	(Holešovský U.)

Žihadlo č. 11

20. 10. 1995, příloha Věstníku č. 44

K výročí Žihadla

Dostali jste do rukou již deset čísel Žihadla, přílohy moravskotřebovského skautského Věstníku. Je tomu více než rok, kdy Žihadlo spatřilo světlo světa poprvé (nápad se ovšem zrodil mnohem dřív) a od té doby prošel nemálo změnami. Zmizely pravidelné detektivky, rébusy apod., pozapomněly jsme i na Interview s různými osobnostmi našeho střediska, objevilo se několik nových rubrik, např. Moudré rady pro tvrdé hlavy a již tradiční Víte, že.

Ovšem vyskytly se i některé technické změny, jakože se ustálila uzávěrka a díky tomu teď Žihadlo vychází (a Věstník taky, samozřejmě) s železnou třítýdenní pravidelností. Konečně se taky podařilo zrealizovat přání všech, co se okolo Žihadla motají a totiž předávat Jessiemu a Lence jen rukopis, nýbrž celou přílohu Věstníku psanou na střediskovém počítači prozatím pod Demiho bedlivým dozorem (to víte, ani jedna se necítíme být počítačovým géniem), což práci šéfredaktora a jeho sestře manželce aspoň trochu usnadní.

A na závěr poděkování. Komu? Všem. Všem čtenářům, co Žihadlo vydrželi číst i přes všechny nedostatky, těm jejichž jména se občas objeví v textu, že nás za někdy žertem někdy vážně myšlené narážky moc nebijí, všem, co nás podrželi, když síly do dalšího počínání zmizeli, těm co věří jak nám dvěma, tak tomu, že všechno otiskneme jsou NAŠE názory a NAŠE články (pokud u nich není uvedeno něco jiného) a **nepíšeme je proto, abychom si "šplhly" u Demiho, Jessieho, Darziho, Maurenc, Evy a bůhví koho ještě, ale proto, že to tak cítíme.** Děkujeme ale i těm, co na nás mají svůj, byť negativní názor ... a hlavní dík patří Jessiemu a jeho sestře manželce Lence za trpělivost, neúnavnost, spolehlivost a tedy za to, že Žihadlo může vycházet.

Two Witches

Akce Altánek ... (nebo Altán?)

už v minulém Žihadle jsem se zmínila o S.O. Kolicích a jejich stavbách.

Tehdy nosili tento nápad jen v hlavě, dnes už ale...no, dejme tomu, že stojí. Měli jsme možnost je zpovzdálí sledovat a nutno poznamenat, že možná díky Sokolíkům vyzoroval, že každý projekt má šest etap, které seřadil takto:

1. PROJEKČNÍ NADŠENÍ - kdybyste viděli ty usměvavé tváře Prcka, Čoška, Kšandy, když si dne 10. srpna 95 přišli pro klíče od Kvíčalky, aby zde se svými "rodinami" strávili pracovní víkend. Už už mi dva začínali líčit veškeré stavební plány, když je třetí zastavil.

2. REALIZAČNÍ VYSTRÍZLIVĚNÍ - (o den později, když byli tajně sledováni) Zjistili, že nic není tak jednoduchý, jak se zdá a střecha altánku štit mít prostě - k obrovské lítosti všech - nemůže. A kulánkama obit taky být nemůže, neboť než by je našli, tak by se z toho -PÍP-. Takže použili ne moc vzhledně vyhlížející prkna.

3. OBTÍŽE DOKONČOVÁNÍ - tato fáze se projevila obzvláště nápadně, protože dnes, o měsíc později, stavba ještě není dokončena. Ale to jistě není jejich poslední slovo, už proto, že každý projekt má šest etap.

4. VYHLEDÁVÁNÍ VINÍKŮ - (sobota) nevím, jestli se obviňovali navzájem, nicméně, když je macecha Johann svolal na oběd, seděli v chatě hrozně smutní a skleslí a vinu hledali pravděpodobně nejprve v materiálu a v nepřízni božstva.

5. POTRESTÁNÍ NEVINNÝCH - asi nechtěně vylekali a "potrestali" tak všechny návštěvníky Kvíčalky, protože nedokončený altánek vypadá opravdu hodně strašidelně.

6. PROJEKČNÍ NADŠENÍ - tato etapa se pomalu v S.O. Kolech probouzí k životu, neboť plánují dostavbu svého dílka a zároveň prosí každého, aby nechal jejich stavbičku stavbičkou a nepokoušel se na ní cokoli "vylepšit". No, milí mladší roveři, držím vám pěstičky, a přeji hodně úspěchů a chuti do dalších projektů.

Anketa Tábor 95

Je po táborech, názory několika lidí už jsou celému středisku známy, co tomu všemu ovšem říká omladina, nevíme. Takže během září se na Baráku znovu objeví schránka a do ní můžete házet své názory na tábor 95. Ovšem již ne anonymně, jak tomu bylo minulého roku. Každý, kdo hodlá svůj názor sdělit světu, měl by se pod něj podepsat. Jedině tak máme možnost alespoň částečně zasáhnout do organizování táborů.

Adam a Eva Country

Pátek 22.9.95

"Takže, začneme tím, co s sebou musí mít kluci..." Aladinova slova přerušil výbuch smíchu. "Nesmějte se, to je životně důležité!" A kdesi vzadu se ozve pokrytecké "No právě." Zase smích. Aladin to vzdal: "no, dobře, takže začneme tím, co mají mít všichni: mapu, papír, tužku..."

Účastníci akce Adam a Eva country si v dobré náladě poznamenávají některá důležitá fakta a instrukce. Těšíme se.

Pak Vojta s Ládinem vytáhnou obálky, nervozita stoupá, Davy losuje první obálku, ukáže Aládinovi kód, Vojta si jej zapíše do svých lejšter, přistupuje další Adam... Kostky jsou vrženy. Každý má obálku s úkoly, každý má kód, každý má partnera. Jenže jen Vojta s Ládinem znají složení dvojic, my ostatní se vše dozvíme až ráno na nádraží. Jen jedna dvojice je jasná - chlapec Rybíz absolvuje celou hru s dívkou Aleškem, protože na ně již nezbyli žádní řádní partneri. Ještě se podle kódů dělíme na čtyři skupiny, každá nadiktuje organizátorům jedno české podstatné jméno, vysvětlují se poslední nejasnosti, a Aladin už diktuje: chlapani "D" přijdou na vlakové nádraží zítra ráno v 5:30 hodin, chlapani "B" v 6:35, dívky "C" v 7:10 a dívky "A" v 8:30.

Rozesmátí se loučíme a slibujeme, že ráno určitě přijdeme, nezaspíme a neporušíme osmý bod skautského zákona "skaut je veselý myslí". To ovšem ještě netušíme, kolik nás to bude stát přemáhání.

Sobota 23.9.95

Nejdřív uhání vláček s Aladinem, Johannem, Čoškem, Prďou, Milhausem do Dzbelu. Po chvíli zanechají Čoška ve Dzbelu, nasedají do vlaku na Třebovou a postupně vysedají v Šubířově, v Nectavě a v Chornicích. Takže tím byla vysvětlena záhadná věta Aladinova: "Dívky k vám přijedou vlakem z opačného směru..." "Podobně se děje s Vojtou, Aleškem, Rybízem, Davym, Martinem a Prckem. Dojeli do Třebovic, kde po chvíli opouštějí Rybíz s Alešem. A vysedají v Anenské, Trpíku, Mladějově.

A teď následují osudy dívek...

SKUPINA "C": Město halí hmla. Čtyři vrány v zelenohnědém si pálí spícím městem na vlakáč. Tu se najednou z mlhy vynoří bílý oř a s hrůzostrašným skřípěním pneumatik brzdí. Vrány jsou zaskočeny. Pomalu se otvírají přední dveře a vysmátý Jára nás hustí dovnitř. S radostí naskakujeme do bílého oře. Tu se v Elišce při pohledu na Járu probouzí pud řízení a řídit. My naopak s díky zavrhuje (jen tak mimochodem, viděli jste Elišku sedět za autoškoláckým volantem s pekelně soustředěným výrazem? Ne? Tak to jste o hodně přišli). Jsme na vlakáči a zdaleka netušíme, kam si máme koupit jízdenky. Tu Jára zavěsí: "Hanka do Dzbelu, Madla do Šubířova, Eliška do Nectavy a Zuzka do Chornic." "No těpic, tak to jsme teda netušily. Naše vraní mozky se totiž domnívaly, že poslední a nejdále položená zastávka bude v Trnávce či v Chornicích. Paní u výdeje jízdenek se na nás zářivě usmála, ale co si skutečně myslela nikdo netušil. Na Járovi jsme samozřejmě loudily informace o celé taškařici, ale ten jen cosi zabrumlal o tom, že s těma slovy, co jsme si na schůzi vybrali si pěkně dáme. Ten nás teda potěšil. Ovšem potom přijel vlak a jelo se. Zuzka, která měla vystupovat jako první v Chornicích už v Trnávce znervózněla a nebylo to s ní k vydržení. My jsme se jen těšily na to, kdo z chlapců bude stát na peróně. Asi kilometr před Chornicemi jsme Zuzce řekli, že má jít. Tu vlak nečekaně zastavil a Zuzka začala zběsile otvírat dveře a ono nic. Vletěla k nám do vagonu, že se nemůže dostat ven, ovšem my ji uklidnily slovy: "Zuzko, neplaš, stojíme na poli". Celej vagon se vyloženě bavil až na jednoho pána, který s námi naše veselí nesdílel. Asi mu špatně dupali králíci a byl z toho, chudák, celej špatnej. Ovšem já to zkrátím. V Chornicích na peróně stál a důstojně se rozhlížel Prďa. Tak, jeden Adam a jedna Eva se již našli a my jedeme dál. Nectava - to jest zastávka Elišky, a hle- na peróně s rukama v kapsách postává Milan. A na světě je další pár. Už jedu jen já s Madlou. Mám tu výhodu, že až Madla vystoupí, budu vědět, kdo na mne čeká ve Dzbelu. Ale to jsme se pěkně přepočítala, protože když Madla vystoupila, nebyla na zastávce v Šubířově ani noha. "Příští zastávka a zároveň konečná je Dzbel", zařval do vagonu průvodčí. A hle- mezi postupujícími lidmi se krčí Čoch. A další Adam a Eva jsou na světě.

V čekárně jsme si rozložili a složili zprávu o devíti úkolech. Při prvním mne zamrazilo v zádech, teď už víme, proč se celá akce jmenuje Adam a Eva country, už také víme, proč mluvil Aladin na schůzi o přemáhání, no ano, dobře si to vymysleli.

Úkol č. 2. byl vyžebrať, či vydělat si na syrové vejce a donést ho celé na Kvíčalku. Třetí úkol jest mlčet od 11:00 do 12:00. Čtyřka bude snad v pohodě - najít a zakreslit do mapy co nejvyšší a nejširší strom. Pátý úkol byl pro nás, jak se ukázalo, velkým problémem - namalovat jakoukoli rostlinu a určit její druh. A teď přišel na řadu právě ten úkol (6), kvůli kterému si z nás Jára dělal legraci - složit básničku ze slov, které jsme si na schůzi vybrali a to "lampa", "plácačka", "trpaslík" a "rum". Co z

toho nakonec vzniklo si může každý prohlédnout a přečíst o pár odstavců dále. Ze sedmého úkolu měl Čoch strašně velkou škodolibou radost, zatímco já z toho neměla radost ani malou. Měl na mé tváři vykreslit sličný MAKE UP z malovátek, které si byly Evy povinny vzít. Osmý úkol byl a zněl: "na Kvíčalku přijďte přesně v 17:00 a mějte s sebou jízdenky z vlaku (což byl úkol poslední, devátý). Naše cesta byla jednoznačná : ze Dzbele na Kvíčalku. My jsme si však odskočili do Biskupic, jelikož v mapě jsme se dočetli, že by tam měl být v parku pod zámkem z 19. stol. významný strom. Stromy tam byli, ale výšku jsme odhadnouti nedovedli. To jsme ještě neměli ani vejce, protože všude, kde jsme zvonili, štěkali psi a nikdo nám neotevřel. Tu jsme zahlédli ve dvoře paní, již výrazu obličejů jí čišela ochota, což jsme toho hned využili a poprosili ji o vejce. Donesla nám ho teplé přímo od slepic.

Celá cesta na Kvíčalku proběhla vcelku v pohodě, jen nemalé problémy jsme měli s vejcem, tedy vlastně s tím, jak ho dostat celé na Kvíčalku. Ovšem zvládli jsme to, stejně jako ostatní.

Hanka

SKUPINA "A": Evka, Katka a Darzina se v obavách rozhlížejí po peróně. Kde je Jára?! Bez něj neodjedem, vždyť nevíme kam! Ovšem vše je v pořádku, už chvátá. "Evka do Mladějova, ty, Katko, do Trpíku a Darzina vystoupí v Anenské Studánce. Kupte si jízdenky. "To už ale od Trnávky přijíždí vláček, ve dveřích se míváme s Aladinem, jež právě dokončil rozvoz chlapců. Jen nám s Járou zamávají, a aniž by počkali na odjezd vlaku, odcházejí. Zmocnila se nás nervozita. Bože, kam jsme to vlezly. Asi není čeho, přesto se bojíme. Už už vjíždíme do Mladějova, když tu mašinka zastaví. Strach je úplně hmatatelný. Alespoň deset minut čekáme, než se přehodí výhybky. Pak zastavujeme znovu, tentokrát na Mladějovském nádraží. Vyskakuje Evka, zdraví se Prckem a okamžitě se dají do skládání zprávy. Strach zmizel. Trpík. Ahoj Káťo, nazdar Martine!

Pokračuji dále v cestě sama. V Anenské studánce vylézám, rozhlížím se kde se skrývá můj partner. Nikde nikdo. Pak ovšem za budovou čekárny vidím známou postavu - David. Vytahujeme obálky a snažíme se dát dohromady ústřížky zprávy. Na papíře formátu A4 je devět úkolů. Již po přečtení prvního mi tuhne úsměv na rtech, ovšem to netuším, že to ještě zdaleka není všechno. Jelikož mapu již Davy během čekání na mne prostudoval, nic nám nebrání dát se po vytyčené trase (Anenská Studánka - Kvíčalka, ale ne přes M. Třebovou) na cestu. A tady začínáme plnit první úkol "Celou cestu se budete držet za ruce. Pustit se můžete pouze v případě osobní potřeby, a částečně při plnění všech úkolů kromě dvojky." Je to zvlášť pro domorodé obyvatele vesnic, jimiž procházíme velmi zajímavé a jediné, co mne utěšuje je fakt, že ani ostaní dvojice na tom nejsou o mnoho lépe. Pak úderem jedenácté hodiny začínáme třetí úkol, který je (obzvlášť pro mne) velmi nelehký. Až do dvanácti hodin nesmím ze svého zobáčku vydat ni hlásku. Čtvrtým úkolem je najít a do mapy zakreslit nejvyšší a zároveň nejširší strom. Ještě mlčíc se snažíme splnit šestku, a totiž ze slov "lampa", "plácačka", "trpaslík" a "rum" složit básničku. To už se ale blížíme ke Kvíčalce, a protože devátým úkolem je dorazit do tábora přesně v pět, máme ještě dost času na dopsání básničky, nakreslení libovolné květinčky (úkol č. 5), a na sedmý úkol. Ten je pro chlapce. Z malovátek, která si byly dívky povinny vzít, mají své partnerce vytvořit sličný make up. Ach jo.

Na Kvíčalku dorážíme přesně v čas a všichni na nás již čekají. Jen tak po očku se dívám po přítomných Evách a zjišťuji, že

Káťa má na tváři Martinem vytvořené fousky a Evku Prcek taky nešetřil, protože vypadá jako (Evko promiň) strašidlo.

Sobota 23.9.95. 17:00, Kvíčalka

Aladin a Vojta stvořili Adamy. Adamové ze svých žeber s pomocí líčidel vytvořili Evy. A všech osm dvojic se v tuto chvíli setkalo na Kvíčalce. Aladin si neodpustil sličné děvy vyfotografovat a na věky tak zvětšiti jejich sličné výrazy. Naštěstí je jim záhy dovoleno odmaskovat se a vzápětí se každý pouští do jídla. Ne ovšem do vynikající houbové polévky, jak si Aladin přál, takže se nám jal vyhrožovati, že pokud ji nesníme nyní, jistojistě se jí dočkáme ráno k snídani.

1. Kvíčalovská disciplína - "Guma"

Nezasvěcené by mohlo napadnout všelicos, zvláště uvědomí-li si, že úkoly se plní ve smíšených dvojicích stejného složení jako při abslovování zhruba třicetikilometrové trasy. Ovšem naši stvořitelé jsou velmi konzervativní (jak se můžete dočíst o pár řádků níže), takže z jejich strany nic nemravného nehrozí.

K věci. Nastoupil Dzbel. Čoch se ujal pneumatiky a jal se ji pohánět přes celé hřiště až do "latrínového lesíku", kde ji s pomocí své Evy navlékl na asi dva metry vysoký kůl, trčící ze země. Mnozí chlapci při této disciplíně přecenili své síly, nenechali si od své partnerky pomoci a také to podle toho dopadlo. (viz Bodovací list).

2. Kvíčalovská disciplína - "Kláda"

Tato disciplína byla pro dívky fyzicky velmi náročná, zato chlapci se skvěle bavili. Hoch uchopil zhruba 3/4 metru dlouhou kládu za metr a půl dlouhé lano a jeho úkolem bylo přenést ji z jednoho konce hřiště na druhý. Ovšem bránilo mu v tom šest dívek které měly dovoleno naprosto všechno: kousat, štípat, škrábat, kopat, trhat etc, zatímco Adamova Eva měla svého chlapce proti těmto furiím bránit. I chlapci měli možnost použít všechny prostředky ke splnění úkolu, ovšem velmi málokdy toho využívali, neboť si gentlemansky uvědomovali, že jsme přece jen jemné bytosti. Záhy jsme přišli na to, že dívka-obránkyně je ve hře naprosto na nic a k jejímu usměrnění stačí dvojice "amazonek". Zbylé čtyři se snažili - k velkému pobavení přihlížejících chlapců - zpacifikovat Adama. Jak jim to šlo, posuďte sami: Davy se v podstatě nehnul ze základní čáry, Johann byl zatlačen až do sítě, tedy asi metr za čáru, a chudáka Milana jsme odnesli až na lávku k latrínám. Jen Rybíz se svou dívkou Alaškem přešli cílovou čáru. A Prďa se dostal asi do půlky hřiště, kde se omotal kolem tyče na síť a z pozice ležícího útočníka vyřazoval dívky z boje jediným úderem své kanady do holeně. Po vystřídání se všech dvojic jsme sečetli ztráty. Kromě obrovské únavy dívek, byly ztráty i materiální. Aleš měla roztrženou bundu od zápěstí až po loket, Martin prozměnu svetr od lokte po rameno a menší skobičky, či utržené knoflíky se ani nepočítají.

3. Kvíčalovská disciplína - "Provoz"

"Sbalte si všechny věci a jdě se!" zavelel drsně Vojta. "Nepůjdem daleko, nepůjdem rychle, za půl hodiny jsme tam". Naprosto vyčerpaná děvčata se zhrozila, ovšem nakonec jsme se zastavili na kládách. Na poli mezi Suchým a Kládami Vojta roztavil dvojice ve vzdálenostech asi metr a půl od sebe, "ke Sluneční zády, ke Spáleným vchodem" a začal vysvětlovat pravidla. Nebylo to nic těžkého. Každá dvojice měla vytvořit z obsahu svých zavazadel co nejdelší provaz, s jedinou podmínkou - věci se musí alespoň částečně překrývat. (Pokud by se někdo

dostal až k lesu, bude se podél svého provazu vracet zpět v druhém pruhu.) V tu chvíli únava ze všech opadla a začali jsme. Vojta s Járou nevěřili svým očím. "Jak jste tohle všechno do těch batohů nacpali?!" Během několika málo vteřin byly na poli v několika řadách vyskládaný věci nejrůznějšího charakteru: od ponožek, maskáčů, teplákových, přes rohlíky, Rybízovy omelety (po skončení hry je všem bezúspěšně nabízel), krajice chleba, bonbóny a oplatky, až po mince, občanky, zlaté řetízky a pláštěnky. Nechyběl ani toaletní papír, obvazy a provázky. V některých dvojicích velmi záhy došlo na svlékání a to nejen svršků. Po chvíli bylo možno spatřit zoufalého Aleška s Rybízem jen v jediném kousku oblečení, a přesto se v této disciplíně umístili beznadějně poslední. Zato Johann s Madlou brnkali všem přítomným na nervy. Johann kdesi vylovil obrovské klubko provazu a vždy, kdy byl některý Adam s Evou nebezpečně blízko, klubíčkem jemně pohodil a natáhl tak svůj provaz o dalších deset metrů. Čas se nachečkal, Vojta už odpočítává poslední vteřiny, všichni si lehají na zem, aby tak svůj řetěz co nejvíc prodloužili, jen Johann se svým známým johannovským úsměvem usmívá, stojíce spolu s Madlou zcela oblečen na konci svého provazu. V ruce drží to klubko, díky kterému by byli opravdu schopni ten druhý pás vytvořit. Nakonec opravdu, k velké nelibosti všech, vyhráli. Vojta ještě vytáhl foťák, a všechny chlapce, mnohé z nich téměř v rouše Adamově, zvětčí. Následuje horečné balení, protože se již stmívá. Z tohoto důvodu někteří o některé věci přišli.

Po návratu do tábora opět probíhá krmení dravé zvěře, vyhodnocení básniček a jiných úkolů z trati. Pak, ačkoli máme všichni v hlavě prázdnou, Aladin vyloví "dotazníky sňatkové kanceláře" a my musíme odpovídat na otázku typu: "Věříš v lásku a přátelství? Proč?", "Existuje něco po životě? Věříš v převtělování?", nebo "Věříš v účinnost skautské výchovy? Proč?". Otázky to nebyly jednoduché ani za normálních okolností, natož teď, ve chvíli kdy jsme byli vážně "vygumovaní". Taky to podle toho vypadá. Chystáme si lože na verandě, a je tu:

4. Kvíčalovská disciplína - "Night game"

Pochodujeme na hřiště, kde jsou nám zavázány oči a pak zrušeny poslední zbytky smyslu pro orientaci a držíc se za ruce pochodujeme kamsi do lesa. Moc vesele nám z toho není, neboť máme obavy, že každou chvíli pozdravíme čelem strom. Naštěstí je tu Jarda, který se nás snaží od podobné situace uchránit.

Ocitáme se kdesi neznámo kde, a Vojta po pravidelných intervalech vypouští dvojice za jejich cílem: rychle do tábora, následně do vaku. Vypouštění probíhá asi takto: Adam s Evou si sundají ve Vojtovo určené chvíli šátky. Zjistí, že vidí ještě větší tmu a dají se do běhu. Přitom se zpravidla projdou nevhodně ležícímu Ajšovi po úsměvu a mizí v lesním porostu. Ten jen tiše úpí. Že by si lehl jinam, to ho ovšem ani nenapadne. Nakonec se všichni schází v jídelně. Časy jsou různé, někomu se podařilo z místa kousek pod Kládami doběhnout za šest minut, Rybízovi a Aleškem se to povedlo asi za 150 vteřin. Ještě si malou chvíli povídáme a pak se rozejdeme do spacáků.

Vstáváme v 6:30, tedy v půl osmé letního času, buzení křikem Aladinových ratolestí. Výkřiky typu: "Housenko smradlavá" nebyly výjimkou. Originální bubíček zaznamenal Vojta. Přesně čtyři roky a jeden den starý Honzík totiž stařešinu vzbudil lehkým nakopnutím a výrokem: "Vstávej, holoto žebrácká!" Ovšem to vše až po té co si ze všech osob spících v chatě udělal malou překážkovou dráhu...

Pak už neotálíme, a bez dalších cavyků nastupujeme k novým disciplínám.

5. Kvíčalovská disciplína - "Houby"

Opět jednoduchá pravidla: dvojice má co nejrychleji (ale nejpozději do hodiny) přinést tolik hub, aby po nakrájení zaplnily celý velký ešus. Do ešusů ale sbírat nesmíme. Rozcházíme se do lesa. Je zvláštní, že v okolí Kvíčalky jsou houby jediné plesnivý nebo žádný. Ovšem už kousek dál... Po hodině se většina dvojic objevuje v jídelně a co nejrychleji se snaží své úlovky pokrátet, ve snaze dosáhnout co nejlepšího umístění. Teprve odpoledne se dozvídám, že okolí tábora bylo necelých 24 hodin před začátkem 5. soutěže důkladně pročesáno Vojtou, Aladinem, jeho ženou Jiřkou, Járou i Darzím, takže veškeré houby se ocitly v Aladinem tolik vychvalované polévce....

6. Kvíčalovská disciplína - "Obuv"

Pravidla opět jednoduchá, jenže samotný průběh... "Sundejte si boty i ponožky, a vyrobte si jakoukoli náhradní obuv. V této obuvi proběhnete trasu: hřiště - Borovice - Kočár - Parkoviště - hřiště. Počítá se poslední z dvojice. V cíli musíte mít obuv stále ještě na nohou." Boty jsme si vyrobili různé. Někdo běžel v igelitovém sáčku či v obalu od spacáku, jiný si kolem tlapek omotal šátek nebo svetr. Každopádně první byl opět Aleš a Rybíz. Některým, nechci jmenovat (byli to David a Aleš) se tato soutěž tak zalíbila, že si oběhli ještě čestné kolečko, nedbajíc udivených pohledů po trase rozmístěných houbařů. Ovšem nejhorší na téhle disciplíně bylo následné mytí nohou. Ne že bychom to s tou očištěnou nějak přeháněli, ale abychom měli vůbec odvahu obléknout si ponožky, bylo třeba lecos vydržet.

Krátká přestávka, vyhlášení vítězů. K velkému překvapení všech vyhráli favorité a vítězové většiny disciplín Alešek s Rybízem. (Další pořadí je možno zhlédnout v tabulce pod článkem). Odměnou jim kromě pochvalného "umí" byla Jiřčina nádherně vypadající a ještě lépe chutnající roláda, o kterou se rozdělili se všemi přítomnými.

A tím by to vlastně mohlo všechno skončit. Jenže... Před rozchodem nám Vojta s Aladinem vyjádřili dík, za to že jsme vydrželi až do konce, ač to byla všestranně náročná akce. Avšak my si myslíme, že dík, a to obrovský, patří ne nám, ale organizátorům a našim "stvořitelům" Vojtovi a Aladinovi. Bez nich bychom neprožili tak krásný víkend. Byla to akce jiná než "Stromy", odlišují se od sebe v mnohém, ale hlavně, při této akci se opravdu poznal "kamarád do deště". A jelikož jsme chvílemi měli všeho

plné zuby a zrovna skvělou náladou jsme taky neoplyvali, měli jsme možnost plně pochopit heslo: "v nouzi poznáš přítele".

Pevně věřím, že jsme Aladina a Vojtu příliš neodradili od možné přípravy dalších podobně skvělých akcí, a ani nepokazili dojem z této. Takže Aladine a Vojto: vám poděkování a lásku vám... Díky.

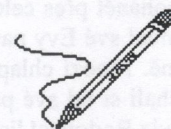
TWO WITCHES
Hanka a Lenka

Ještě malá ukázka z našich básnických výtvorů. Zbytek si můžete přečíst na nástěnce.

ZÁLESÍ

Johann a Madla

Trpaslík a rum,
udělá to bum.
Trpaslíka posbírají,
plácačkou mu naplácají.
Lampa jeho rozbitá
a zem kolem poblítá.
Lampa jeho rozbitá
a zem kolem poblítá.

TRPASLÍK

Prcek a Evka

V jednom domě trpaslík žil,
on malý jako lampa byl.
nic nedělal, jen pil rum.
Když seděl u své plácačky
a nevěšiml plácačky,
najednou bum
a stalo se.
Ptáte se co?
Posral se.

Víte, že...

...se bratr Petr Holas dne 7. října žení? Bude si brát slečnu Soňu Matějíčkovou a oddáni budou na Radnici ve Svitavách.

Milí skoronovomanželé, ať již Žihadlo čtete nebo nečtete, přejeme vám do manželství hodně štěstí, lásky, radosti, zdraví a v neposlední řadě spoustu hodných dětí.

Adam a Eva Country 1995	vejce	bá- seň	make up	strom	květi- na	17 hod.	jíz- denka	guma	houby	kláda	pro- vaz	obuv	night game	CEL- KEM	POŘA- DÍ
D1 Čoch - C4 Hanka	5	5	5	5	5	5	5	3	6	2	3	14	5	63	5
D2 Johan - C3 Madla	5	5	5	5	5	5	5	1	5	3	8	8	4	64	4
D3 Milan - C2 Eliška	5	5	5	5	5	5	5	8	1	1	6	2	2	48	8
D4 Jirka - C1 Zuzka	5	5	5	5	5	5	5	4	4+1	6	5	6	1	62	6
B1 Rybíz - A4 Aleš	5	5	5	5	5	5	5	5	8	8	1	16	8	81	1
B2 David - A3 Lenka	5	5	5	5	5	5	5	6	3	3	7	12	6	76	2
B3 Martin - A2 Katka	5	5	5+1	5	5	5	5	2	5	5	4	4	7	60	7
B4 Prcek - A1 Eva	5	5	5	5	5	5	5	7	7	7	2	10	3	67	3